

Scénář – audioreportáž s panem Wagnerem

Terka: Antonín Wagner se narodil 23. srpna 1944 v Horních Počernicích, kde žije dodnes. Už od raného dětství chodil rád do přírody, ať už s kamarády nebo sourozenci. První dobrodružství zažil ve 14 letech, kdy jel s kamarády na Karlštejn.

Antonín Wagner: *Ve Svatém Janu byl těžkej komunistickéj žalář, co je dneska ten klášter. A my jsme si udělali stan, jsme si postavili hned za tou zdí, to bylo už v noci, přšelo, takže už jsme byli takoví uondaní. Já měl rozbitý koleno, tak jsem zůstal jsem ve stanu a kluci šli shánět vodu. Ted' přišli ti bachaři se samopalama a to co tam děláme. Když viděli kluky, tak nás vyhnali, a tak jsme právě šli na nádraží, že se tam vyspíme, a prvním vlakem jsme jeli domů.*

Lukáš: Samotné začátky skautingu v Horních Počernicích Antonín osobně nezažil, ale informace zjistil ze starých skautských kronik a z vyprávění.

Antonín Wagner: *V roce 1936 vznikl na Chvalech, že to byla odnož kbelskýho střediska, sem nějak emigrovali, a založili chvalskej oddíl. To byl první oddíl, jo devadesátka chvalskej oddíl. A pak se to teda rozrůstalo, že po válce tu bylo sedm nebo osm oddílů.*

Terka: Skautem se stal v roce 1968, krátce před příjezdem sovětských vojsk a okupací Československa. Přihlásil se na lesní školu, která připravovala skautské vůdce.

Antonín Wagner: *Tak jsme se tam přihlásili a bylo to teda úžasný, to mě nadchlo a od té doby jsem skautem. Vlastně já to měl všechno vzhůru nohama, protože nejdřív je nováček, pak dostane šátek, pak složí skautskej nebo vlčáckej slib, pak dělá činovníckej slib. Já to měl všechno naopak. Já měl nejdřív tenhle šátek, to je šátek lesoškoláka, a odznak jsem dostal, nebo slibovej odznak, na závěr týhle lesní školy.*

Lukáš: V době normalizace byl skauting zakázán a pan Wagner se k němu vrátil až po roce 1989.

Antonín Wagner: *Po tom devadesátým roce jsem byl mezi těma, co zakládali znova to středisko. Vedl jsem ho, tak bych řekl, já nevím kolik, asi 4-5 let jsem ho vedl. Celou dobu jsem teda vedl vlčata. A když jsem se stal instruktorem, jako instruktorský lesní školy, tak jsem to přestal dělat, ale s vlčatama jsem se scházel dál a se střediskem samozřejmě udržuju styky.*

Terka: A jaký je pohled Antonína Wagnera na dnešní dobu?

Antonín Wagner: *Já jsem strašně rád, že jsem se toho dožil, že v téhle době můžu žít. Myslím si, že se nám žije nejlíp, jak se kdy žilo, a že to ty lidi neviděj a rychle zapomněli.*